

UOT 821(091)

SƏADƏT AĞAKİŞİYEVA***XANIMANA ƏLIBƏYLİ YARADICILIĞINDA MƏCAZLARDAN İSTİFADƏ**

Xanımama Əlibəyli yaradıcılığına nəzər yetirdikdə onun şeirlərinin dilinin sadə, anlaşılıqlı olması ilə yanaşı, canlı və obrazlı olduğunu da müşahidə edirik. Sənətkar yaradıcılığında obrazlılığı təmin etmək üçün məcazin bütün imkanlarından ustalıqla istifadə etmişdir. O, bədii təsvir və ifadə vasitələrindən şeirlərin forma və məzmun vəhdətini pozmadan ahəngdarlıq yaratmışdır.

Xanımama Əlibəyli şeirlərinə bəzək verən bədii təsvir vaitələrindən biri də peyzajdır. Onun yaradıcılığında elə dolğun, rəngarəng və zəngin təbiət təsvirləri uşaqları sanki, canlı bir tablo ilə qarşı-qarşıya qoyur.

Şairin poeziyasında tez-tez epitet, təşbeh, metafora, metonimiya (müqayisə və bənzətmə) kimi bədii təsvir vasitələrindən, habelə bədii sual, bədii nida, təkrir, mübaliqə, alliterasiya, assonans kimi sintaktik fiqurlardan müəyyən üslubi çalar, ahəngdarlıq, emosionallıq yaratmaq üçün ustalıqla istifadə edildiyini görürük.

Açar sözlər: obrazlılıq, təbiət təsvirləri, bənzətmə, insan surətləri, metafora, alliterasiya.

“Azərbaycan dili leksik cəhətdən zəngin, müxtəlif çalarlı mənə yüklü sözlərlə zəngin olduğu kimi, bu dil vasitəsi ilə kifayət qədər bədii təsvir və ifadə vasitəsi yaratmaq mümkündür. Azərbaycan dili şeir, sənət dilidir. Ahəngdardır, musiqilidir. Elə buna görə də bu dil fikri obrazlı ifadə baxımından da çox böyük imkanlara malikdir” [1, s. 65].

Xanımama Əlibəyli yaradıcılığına nəzər yetirdikdə onun şeirlərinin dilinin sadə, anlaşılıqlı olması ilə yanaşı, canlı və obrazlı olduğunu da müşahidə edirik. Sənətkar yaradıcılığında obrazlılığı təmin etmək üçün məcazin bütün imkanlarından ustalıqla istifadə etmişdir. O, bədii təsvir və ifadə vasitələrindən şeirlərin forma və məzmun vəhdətini pozmadan ahəngdarlıq yaratmışdır.

Xanımama Əlibəyli yaradıcılığı ilə tanış olan zaman görürük ki, o, şeir və poemalarında müxtəlif insan surətləri yaratmışdır. Bu surətlərin hər biri bir – birindən canlı təsvir edilmişdir. X.Əlibəylinin istifadə etdiyi məcazlar bu surətlərin daxili aləminin açılmasına yönəldilmişdir.

Uşaq qəhrəmanlarının həm daxili aləminin, həm də zahiri görünüşünün təsviri, bütövlük-də sənətkara obrazın portretini yaratmağa imkan vermişdir. Bikə, Aycan, Gültac, Yeltay, Aytək, Novruz, Murtuz və b. qəhrəmanların bədii portretinin hərtərəfli şəkildə işləyib hazırlanmışdır. X.Əlibəyli “Bikə” poemasının baş qəhrəmanı Bikənin bədii portretini elə yaratmışdır ki, sanki gözümüzün qarşısında saçları pirtlaşıq, sir-sifəti kir-pas içinde, tənbəl bir qız dayanır.

Xanımama Əlibəyli şeirlərinə bəzək verən bədii təsvir vaitələrindən biri də peyzajdır. Onun yaradıcılığında elə dolğun, rəngarəng və zəngin təbiət təsvirləri uşaqları sanki, canlı bir tablo ilə qarşı-qarşıya qoyur. Uşaqlar peyzaj vasitəsilə təbiətin gözəl, füsunkar mənzərəsi ilə tanış olurlar. Onlar uzaq dağlara, meşələrə getmədən quşların səsini, çayların şiriltisini, küləyin həzin səsini duya bilirlər. “Meşə həkim” poemasından kiçik bir hissəyə nəzər yetirək:

Yel əsir narın-narın,
Gül də gülə sarılır.
Burda hər yan gül-çiçək,
Qərənfil ətir saçır.
Qanadını kəpənək
Nə gözəl bükür-açıır!
Çay tərəfdən əsir meh,
Meşə sərin buz kimi... [3, s. 212]

Poemadan gətirdiyimiz nümunədən də aydın olur ki, Xanımana Əlibəyli bir-birindən gözəl peyzajlar yaradır. Bu misraları oxuyan hər bir uşaqda meşə, orada bitən gülər, çiçəklər, ağaclar haqqında fikir formalaşır. Onlar meşə ilə axıb-gedən çayın şırıltısını duyur, meşənin necə gözəl, füsunkar yer olduğunu anlayırlar.

Şairin poeziyasında tez-tez epitet, təşbeh, metafora, metonimiya (müqayisə və bənzətmə) kimi bədii təsvir vasitələrdən, habelə bədii sual, bədii nida, təkrir, mübalığə, alliterasiya, assonans kimi sintaktik fiqurlardan müəyyən üslubi çalar, ahəngdarlıq, emosionallıq yaratmaq üçün ustalıqla istifadə edildiyini görürük.

Şeirin təsir gücünü, ahəngdarlığını artırın vasitələrdən biridə epitetdir. Epitet bədii təyindir. Bədii təsvir vasitələrdən epitet X. Əlibəyli şeirlərində kifayət qədər işlənmişdir. Uşaq şeirlərində işlədilən epitetlərin əksəriyyəti təsviri xarakter daşıyır. Bu epitetlər vasitəsilə əşya və hadisələr haqqında uşaqlarda müəyyən təsəvvür yaranır.

Kollarda bitdi tək-tək,
Qıpqrırmızı çiyələk.
Dənəsi iri-iri,
Almacan var hər biri. [3, s. 164]

Epitetlər təsvir edilən əşyanın bu və ya digər xarakterik əlamətlərinin aşkar çıxarılmasında, onun qiymətləndirilməsində mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Haqqında bəhs edilən əşyaya aydınlıq, obrazlılıq verir. Uşaq şeirlərində bədii təyin kimi elə sözlər seçilir ki, həm kiçik oxucuların yaş və anlaq səviyyələrinə uyğun olsun, həm də onları məlumatlaşdırınsın. Xanımana Əlibəyli şeirlərində sadə və mürəkkəb epitetlərdən istifadə etmişdi. Bunlardan ikisinə diqqət yetirək:

İtiayaq buludlar,
Görəsən gedir hara?
Elə bil ovçu külək
Göylərdə çıxıb ova; [3, s. 188]

Bir tunc qanadlı qartal
Süzdü göylərdə bu an. [3, s. 31]

Bədii təsvir vasitələri içində ən sadə və çox işlənən məcazlardan biri də təşbehdir. Təşbehlərin əsas xüsusiyyəti əşyaların bənzədilməsi və müqayisə edilməsidir. Bədii təsvirdə müqayisə və bənzətmələr yerli-yerində olmalıdır, onu əsil sənət nümunəsi səviyyəsinə qaldırmalıdır. Uşaqlar çox zaman əşya, hərəkət və hadisələrin əlamətini, xüsusiyyətlərini müqayisə və bənzətmə yolu ilə daha yaxşı dərk edirlər. Bütün bunları nəzərə alan Xanımana Əlibəyli yaradıcılığında təşbeh və müqayisələrdən yeri gəldikcə istifadə etmişdir.

Hər seydən əvvəl, onu demək lazımlı gəlir ki, təşbeh uşaq poeziyasında bir-biri ilə sıx bağlı iki xüsusiyyət daşıyır. Yəni bir tərəfdən ekspressiv funksiya daşıyaraq şərh olunan hadisələri, əşyaları şüürda bədii xüsusiyyət daşıyaraq müşahidəçilik qabiliyyətinin artmasına, dünyagörüşünün zənginləşməsinə, əşya və hadisələr arasında müxtəlif əlaqələrin, oxşarlıqların dərk olunması kimi psixi keyfiyyətlərin təkamülünə və nəhayət, təfəkkürün formalaşmasına köməklik göstərir [4, s. 126].

Qanadlarını açıb,
O çimir guya göldə.
Gah ceyran kimi qaçıb
Gəzir səhrada, çöldə. [3, s. 50]

Nümunədən də göründüyü kimi müqayisə obyekti ilə müqayisə obrazı arasında əlaqə, bənzərlik uşaqların diqqətini cəlb edir və onların əşya haqqındaki fikirlərini konkretləşdirir.

Sənətkar şeirlərində məqamından asılı olaraq təşbehin müfəssəl, sərbəst və mükəmməl növlərini yaratmışdır. Xanımına Əlibəyli təşbeh yaradarkən oxşayır, sanki, kimi, tək və b. qoşma və modal sözlərdən istifadə etmişdir. Bir neçə nümunəyə diqqət yetirək:

Gülüm ipəyə oxşar,
Yarpağım lələklərə. [3, s. 61]

O sanki bir quş olur,
Miz üstə qonmuş olur. [3, s. 33]

Verilən şeir parçalarındaki bənzətmə qoşmaları vasitəsilə yaradılan təşbehlərdə müqayisə həm təsvir vasitəsi kimi çıxış etməklə yanaşı, həm də estetik funksiya daşıyır. Bənzətmələrdə həmçinin obyektin xarici səciyyəvi xüsusiyyətləri daha qabarıq şəkildə təsviri edildiyindən həmin obyekt barədə uşaqlarda əyani və obrazlı təsəvvür yaranır.

Xanımına Əlibəyli yaradıcılığında yer alan məcazlardan biri də metaforadır. Metafora epitet və təşbehlərə nisbətən az işlənmişdir. Bunun əsas səbəbi metaforaların bədii təsvir vasitəsi kimi mücərrəd olması ilə əlaqədardır. Buna baxmayaraq, X. Əlibəyli obrazlı təsəvvür yaratmaq üçün uşaqlar üçün sadə və anlaşıqlı metaforalar yarada bilmüşdür. Uşaqlar üçün yazılan şeirlərdə belə asan, məntiqli metaforalar şeirin təsir gücünü və emosianallığını artırır.

Evimiz durur tində,
Baxır dənizə sarı.
Lay-lay deyir göy dəniz,
Eşidirik səsimi. [3, s. 48]

Bu metaforalarda baxmaq, lay-lay demək evə, dənizə yox məhz insana məxsus xüsusiyyətdir. "Keşikçilər" şeirinə də nəzər salaq:

Üstündən Haçadağın,
Mürgüləyib axdı su.
Əziz bala, yatmağın
Bil ki, yoxdur qorxusu. [3, s. 113]

Buludların səmada six yerləşməsini insan yatmasına bənzədən sənətkar bu şeirdə həmçinin, insana məxsus xüsusiyyətlərin mücərrəd məfhumlarının üzərinə köçürülməsindən də istifadə etmişdir. İnsanın gəzməsi, hərəkəti xəyalə aid edilib. Suyun sakit axması insanın yuxulamasına bənzədir.

Xanımına Əlibəyli şeirlərində metaforik məna çalarları yaratmaqlar uşaqları dünyani dərk etməyə, düşünməyə və sözlərin məna çalarlığını, sirlərini başa düşməyə təhrik edir. X. Əlibəyli yaradıcılığında rəmzi obrazlar, simvolik ifadə və anlayışlar uşaqların sənətkarlıq keyfiyyətini və bədii dəyərini artırır. Şeirləri uşaqlar üçün daha oxunaqlı və əyləncəli edir.

Ümumiyyətlə, kiçik oxular üçün yazılmış əsərlərdə simvollardan istifadənin 2 başlıca cəhəti vardır. Birincisi, bu pedaqoji-tərbiyəvi təsir gücünə, əxlaqi-didaktik mahiyyətə malik olur. İkincisi isə, bir sıra rəmzi obraz və anlayışlar uşaqları həyatdakı bəzi əşya və hadisərlərə bağlı məlumatlandırır, onları cəmiyyət və təbiətin bir çox səciyyəvi cəhətləri ilə tanış edir [4, s. 132].

Uşaqlar üçün yazılan əsərlərdə ən çox işlənən simvolik obraz və personajlara heyvan adlarından: pələng, aslan, canavar, tülükü, çapqal, ayı, ilan, qoyun, quzu, maral, ceyran, öküz, eşşək, qurbağa və s.; quş adlarından tərlan, bülbül, kəklik, sona, göyərçin, bayquş; həşərat ad-

larından hörümçək, əqrəb və s.; bitki adlarından qanqal, bənövşə, inciçiçəyi, qərənfil, qızılgül, çayır və s.i misal göstərə bilərik.

Başqa sənətkarlar kimi X.Əlibəyli şeirlərində də arı, qarışqa zəhmətkeşlik cırçırama tənbəllik, günəş işiq və xeyir, bahar sevinc rəmzidir. Tülükü hiyləgərliyi, ilbiz yalançılığı, ceyran zərifliyi təmsil edir.

Bədii ədəbiyyatda bədii təsvir vasitələrilə (məcazlarla) yanaşı bədii ifadə vasitələrindən də geniş şəkildə istifadə olunur. Bədi təsvir vasitələrindən fonetik səviyyədə- alliterasiya, assonans, intonasiya, sintaktik səviyyədə- ritorik sual, ellipsis, təkrir və s. X.Əlibəyli əsərlərini forma və məzmun cəhətdən zənginləşdirən sənətkarlıq komponentlərindən biridir.

Uşaq şeirlərində ən çox işlənən bədii ifadə vasitələrindən biri də alliterasiyadır. Alliterasiya şeirə müəyyən ahəng, ritm qatmaqla yanaşı maraqlı, əyləncəli söz oyunu da yaradır. Həmçinin alliterasiyalar vasitəsilə uşaqlara mövcud olan nitq qüsurlarını aradan qaldırmaq mümkündür. Uşaqlar tez-tez yanılmalar deyərək daha sürətli və səlis danışmağı öyrənirlər. Xanıman Əlibəyli uşaqlar üçün sərf yanılmac yazmasa da şeirlərində alliterasiyanın çox gözəl nümunələrini yaratmışdır.

Şiriltıyla yağır yağış.
Göylər buludları sağır,
Yağış yağır, yağış yağır.
O çəp yağış yağa-yağa,
Bir sərinlik düşər bağa. [3, s. 23]

Nümunədə “ş”, “ğ” və “y” samitlərinin təkrarıyla alliterasiya yaranmışdır. Şeir yanılmac təsiri bağışlayır.

“Bəzən sənətkarlar şeirdə şüurlu surətdə söz sırasını dəyişməklə xüsusi bir ahəngdarlığa nail olurlar. Ədəbiyyatşunaslıqda mübtəda və xəbərin yer dəyişməsi yəni xəbərin əvvəldə, mübtədanın isə sonda gəlməsi inversiya adlanır” [2, s. 43]. İversiyadan X.Əlibəyli həm şeirin qafiyə sistemində, həm də musiqililik, ritm və ahəngdarlıq yaratmaq üçün istifadə edir:

Qatar sahililə
Ötdü Xəzərin.
əlvan qanadları
içində zərin.
Uçub bir kəpənək
Girdi vaqona. [3, s. 139]

Xanımana Əlibəyli şeirlərində rast gəldiyimiz bədii ifadə vasitələrindən biri də mübaliğədir. Sənətkar kiçik qəhrəmanlarının hiss və həyəcanlarını daha qabarık şəkildə verməyə, şeirin bədii təsir gücünü artırmağa nail olmuşdur.

Uşaqlar üçün yaradılan mübaliğələr bəs it görünə bilər, lakin bu çox çətin və məsuliyyətlidir. Uşaqların fantaziyaları, dərkətmə imkanları nəzərə alınmalıdır. Uşaqlar ancaq onlara zövq verən, təsəvvürlərinə uyğun gələn mübaliğələri qəbul edirlər. Bu baxımdan, X.Əlibəylinin yaratdığı mübaliğələr onun poeziyasına bədii gözəllik qatmışdır.

Bədii təsvir vasitələrindən biri də təzadlardır. Bədii ədəbiyyatda təzadlar iki yolla yaranır. Birinci antonimlər vasitəsilə leksik səviyyədə, ikinci əks fikirlər vasitəsilə sintaktik səviyyədə. X.Əlibəyli təzadın hər iki növündən həm şeirlərində, həm də poema və pyeslərində istifadə etmişdir.

Antonimlər əks mənalı sözlərdir. Bədii ədəbiyyatda təzadlı, ziddiyyətli hadisə və əşyaları

qabarıq, obrazlı bir şəkildə təsvir etmək, nəzərə çarpdırmaq məqsədilə antonimlərdən istifadə edirlər.

Kimsə durdu yolumda,
Qoymadı keçim aya.
Tullanır sağ-solumda,
Oxşayır əjdahaya. [3, s. 44]

Bəzən ədəbiyyatda müxtəlif fikirləri qarşılaşdırmaq üçün həm nəzmdə, həm nəsrədə antiteza yaratmağa ehtiyac duyulur. Sintaktik səviyyədə yaradılan təzadlar daha çox tənqidi xarakter daşıyır.

Oxşatmışan özünü
Sən lap hacileyləyə.
Göyə dikmə gözünü,
Yıxılarsan xəndəyə. [3, s. 83]

Beləliklə, Xanıməna Əlibəyli yaradıcılığının sənətkarlıq xüsusiyyətləri çox əhatəli, geniş və müxtəlif çalarlıdır. Bu sənətkarın şeirlərinin, poema və pyeslərinin mövzu, ideya, məzmun, ssujet, kompozisiya elementləri, həm də dil, üslub, bədii təsvir və ifadə vasitələri əlaqədardır. X. Əlibəyli poeziyası dilinin sadəliyi, lakonikliyi, cazibədarlığı, üslubi imkanlarının geniş olması ilə seçilir. Bədii ifadə və təsvir vasitələrinin bolluğu onun əsərlərinə xüsusi rəng qatır, ovqat verir.

Şübhəsiz ki, Xanıməna Əlibəylinin Azərbaycan uşaq ədəbiyyatının görkəmli şairlərindən biri hesab olunması, şeirlərinin uşaqlar tərəfindən sevilməsi, şeirlərinə bəstələnən musiqilərin dillər əzbəri olması və məşhur bir şair kimi diqqəti cəlb etməsi ilk növbədə onun əsərlərinin sənətkarlıq baxımından yüksək səviyyədə olması ilə bağlıdır. Bu baxımdan X. Əlibəyli yaradıcılığı bundan sonra uşaqlar üçün yazan şairlər, yazıçılar üçün gözəl bir örnək olacaqdır.

ƏDƏBİYYAT

1. Abdullayev C. Bədii ədəbiyyatın tərbiyəvi rolü // Filoloji araşdırmalar, 2004.
2. Əliyev R. Ədəbiyyat nəzəriyyəsi. Bakı: Mütərcim, 2008.
3. Əlibəyli X. Seçilmiş Əsərləri, 2 cilddə, I cild, Bakı: Azər-press, 2008.
4. Məmmədova Ş. Uşaq ədəbiyyatı. Zahid Xəlilin uşaq poeziyasının bədii xüsusiyyətləri. Bakı, 2017.

**Gəncə Dövlət Universitetinin doktorantı
e-mail: agakishieva.s@gmail.com*

Saadat Agakishiyeva

Use of literary device in Khanimana Alibeyli's work

When we look at Khanimana Alibeyli is work we see that her poems are simple understandable. As well as vivid and figure. The poetess skillfully used all the possibilities of metaphor to ensure imagery in her work. She created harmony from the means of artistic description and expression without violating the unity of form and content of poems.

When we get acquainted with Khanimana Alibeyli is work, we see that she created various human figures in her poems the metaphors used by Khanimana Alibeyli are aimed at revealing the inner world of these human figures one of the means of literary device that embellish Khanimana Alibeyli's poems is scene. Such full colorful and rich depictions of nature in her works put the children face with a vivid picture epithets, similes, metaphors, metonymy are used in the poetess's polity, syntactic figures such as artistic question, artistic exclamation, repetition, exaggerates alliteration, assonance an skillfully used to create harmony, emotionality.

Keywords: *imagery, descriptions of nature, analogy, human figures, metaphors, alliteration.*

Сеадет Агакишиева

Использование метафор в творчестве Ханымана Алибейли

Рассматривая творчество поэтессы Ханымана Алибейли можно убедиться в том, что язык ее стихов прост и ясен, а также яркий и образный. Поэтесса умело использует все возможности метафор, чтобы обеспечить образностью свои стихотворения. Она создает гармонию из средств художественного выражения, не нарушая единство формы и содержания стихов. Одним из средств художественного выражения, которое украшает стихи Алибейли, является пейзаж. Полные, красочные и богатые изображения природы в ее работах ставят детей перед живой картиной.

В поэзии поэтессы часто используются эпитеты, сравнения, метафоры, метонимия (сравнение и аналогия), а также такие синтаксические фигуры, такие как риторический вопрос, восклицание, повторение, преувеличение, аллитерация, ассонанс для создания определенного стилистического тона, гармонии, эмоциональности.

Ключевые слова: *образы, описания природы, притчи, человеческие фигуры, метафора, аллитерация.*

(Filologiya elmləri doktoru Fərman Xəlilov tərəfindən təqdim edilmişdir)

**Daxilolma tarixi: İlkin variant: 13.04.2020
Son variant: 15.06.2020**